

ABONAMENTE

	In Orașŭ	In districte.
Pentru unŭ anŭ	24	30 lei.
Pentru jum. anŭ	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —

Orice abonamentŭ neînsoțitŭ de valŭre se refușă.

Abonamentele se facŭ numai de la 1 și 25 ale fie-cărei luni.

Epistolele nefrancate se refușă și articolii nepublicați se ardŭ.

Pentru rubrica inserțiunilor și reclame, Redacțiunea nu este responsabilă.

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

ANUNCIURI

Linia mică pe pagina IV	15 bani.
Reclame pe pagina III	1 lei
" " " II	2 lei
" " " I	3 lei

Pentru Franca : se primescŭ anunțuri și reclame la D-nu Eugène Orain rue Dro-uot g. Paris.

Pentru Austria și Germania, la Domnu Philipp Löb, Wien Reichsrathplatz Nr. 2.

Pentru Londra la D-nul Eugène Micoud 81 a, Fleet Street, E. C.

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typ. Națională, Strada Academiei 24.

BUCURESCI, 16 IUNIŪ

Omenit fără principii, fără credințe, fără unŭ caracter decisiv, în orice vorŭ face nu potŭ decât să se contradică pe fie-care ți, nu potŭ decât să mință pînă chiarŭ către ei însiși. Ei negă așă ceea ce au afirmatŭ erii, și afirmă așă ceea ce au negatŭ altă dată. Scrupulul la ei nu există, demnitatea este unŭ cuvântŭ care se interpretă după ocaziuni, stabilitatea este de a se schimba totŭ-de-una și amorul propriu o plantă care crește prin mocirle.

Urmăriți faptele omenilor noștri de la guvernŭ și vedeți decă ne nșelămŭ câtŭ-și de puținŭ în aprecierile noastre. Ei ne spuse prin mesagiul tronului, prin discursuri în cameră și prin foiele lorŭ cumpărate că relațiunile țerei cu guvernele străine suntŭ escelente, că țera este fericită și mulțumită, că finanțele țerei suntŭ în cea mai mare prosperitate. La tŭte aceste afirmațiuni însă, nu trecŭ multe zile și își deteră ei singuri desmințirea cea mai patentă.

Pe cândŭ țera se credea în cea mai mare siguranță despre buna voință și solitudinea Austro-Ungariei către dēnsa, dupe cumŭ afirmase guvernulŭ, de o dată se pomenesce cu cererea de a se înlătura tarifele vamale și a se asigura acelei puteri tŭte avantajele cerute de ea pe terămulŭ politicŭ și economicŭ. Organele austriace începŭ să atace națiunea română că a îndrăsnitŭ să facă astŭfelŭ de legi vamale, și se ne tratase de barbiri cari nu purtămŭ haine, căciuli și cisme, fiindŭ că s'a pusŭ tacse mari pe confecțiunile străine. *Der Floh* merge și mai departe. Elŭ face, în numărulŭ de la 8/20 Iuniŭ, o caricatură prin care represintă câți va jidanŭ înaintea Domnitorului românilorŭ cerându-i se-și fie promisiunea ce a datŭ de a le da drepturi și se traducă această promise în faptŭ indeplinitŭ, intercalându-o în convențiunea comercială.

Guvernulŭ deci, ca se probese că numai adevărulŭ spusese, se supune, retrage legea vamală, promițându se o aducă modificată cu altă ocesiune, și negreșitŭ că lucră să a satisfacă și cererea jidanilorŭ.

Cătu pentru afirmările că țera e fericită și mulțumită, erii finanțele țerei prospere, chiar ministrii și amicii lorŭ vintŭ și le negă prin cu-

vintele cele mai patetice. Astŭ-felŭ în ședința Camerei de Vineri, 13 Iuniŭ, discutându-se proiectulŭ de lege pentru împrumutulŭ ce se cerea se facă consiliulŭ județianŭ de Vlașca, Domnulŭ primŭ-ministru implora grația deputațilorŭ se nu înlătore sŭ se amâne acelŭ împrumut, căci starea financiară este din cele mai prŭste. Atătu domnia sea care a subscrisŭ mesagiulŭ, cătu și D. Boliac, D. Christopolu și D. I. Lahovary, cari au votatŭ responsulŭ la acelŭ mesagiŭ ce constatata prosperitatea țerei, uitându cele declarate cu câte-va zile mai nainte, au susținutŭ că țeranii suntŭ în cea mai prŭstă stare în cătu nu mai potŭ plăti contribuțiunile, că spitalele nu mai au cu ce se susține, că mandatele comunale și județene au ajunsŭ să se scontețe cu 40 la sută și că, decă nu se va vota împrumutulŭ, amenință cea mai mare nenorocire.

Cândŭ ore spunetŭ adevărulŭ acestŭ patrioțŭ conservatorŭ, în mesagiulŭ și responsulŭ sŭ în ședința de Vineri a Camerei? Amŭ voi se scimŭ, ca se vedemŭ cândŭ au fostŭ serioși și în care împrejurare se-și credemŭ? Decă este se judecămŭ dupe adevăratele fapte, apoi Vineri au fostŭ și ei o dată esacți. Acestă au făcutŭ-o însă din punctulŭ de vedere a lŭ interesului spre a se vota legea. Dumnelorŭ afirmă și negă dupe cumŭ le comandă interesulŭ.

Ce va dice însă Domnitorulŭ, care a subscrisŭ mesagiulŭ făcutŭ de D-niŭ ministrii, unde se areta tŭte bunătățile lumii, și care a cetitŭ responsulŭ la mesagiulŭ, cândŭ va ceti acumŭ desbaterile Camerei din ședința de la 13 Iuniŭ? Ce opinie trebuie se aibă Măria sea de nisce omeni cari se contradicŭ pe fie care ți?

Nu scimŭ decă are aceiași opinie ca țera, dŭru trebuie se aibă o opinie.

Desbaterea urmată în Adunarea legiuitoare din delulŭ Mitropoliei la 30 Maiŭ, în privința presei, a avutŭ resunetulŭ sŭ și peste Carpați. Mai tŭte foiele române de dincolo s'au indignatŭ de declarațiunile Domnului prim-ministru, d-lui ministru de justiție și ale d-lorŭ Ventura, Pogor și Boliac. *Orientulŭ latinŭ* face chiar unŭ importantŭ articolŭ în această privință, pe care ne credemŭ datorŭ a lŭ reproduce aici.

Eată ce dice patriotica și liberala fŭia :

La 30 Maiŭ deputații ministeriali din Camera guvernului de la București se resculară asupra presei din Romania liberă, sub pretext, că „n'arŭ tracta cestiuni de principii, ci numai arŭ insulta și calomnia.“

Din parte-ne amŭ fi tăcutŭ despre acestŭ incidentŭ, decă dușmanii *Statuluiŭ-Iomânŭ* nu făcea dintr'ensulŭ unŭ capitalŭ politicŭ spre a'și documenta, prin noi enșine, insultele cu cari ne plesnescŭ în față pe tŭta ziua, dicându-ne barbari și necapabili de civilizațiune.

Adversarii neamului românescŭ acum agerindu-și atacurile lor mai cu sēmă asupra *Statuluiŭ-Românŭ*, se folosescŭ de cea mai mică întemplantă pentru a blama constituțiunea țerei, ca în modulŭ acesta se le succedă a șterge de pe fața pământului cu desăvîrșire numele națiunei române dintre Marea neagră și Carpați.

Astŭ-felŭ străinii, rŭu-voitorii de pe delături, au datŭ cu inimici din lăuntru, cu elementulŭ fanariotŭ și codițele lui, care voiesce a readuce țera românilorŭ în sărăcia și vasalitatea de care scăpă la începutulŭ anului 1862.

Inimicii din afară operăză prin intrige și perfide calomnii, eră dușmanii din întru sdrobescŭ cu unŭ zelŭ extraordinarŭ instituțiunile țerei, alimentându în același timpŭ scopurile și tendințele infernale ale aliaților lorŭ din afară întru distrugerea Statuluiŭ-Românŭ din tŭte încheiăturile sŭle.

În această jalnică stare, aprigiŭ noștriŭ prigonitori, fanarioti și ciocoi din România, sciindŭ prea bine, că numai prin înădușirea și defăimarea presei naționale vorŭ putea călca și sdrobi libertățile poporului, astŭ-felŭ cândŭ nu le mai ajunge restricțiunile create de ei, atunci se rădică chiarŭ în Camera cu defaima și insulte asupra presei naționale pentru ca, îngrind'o și înjosind'o, s'o facă incapabilă d'a le demasca și dejuca rŭutaciōsele lorŭ scopuri.

A dice, că presa națională independentă e lipșită de principii, nu însemnăză alt, de cătu ignoranța existenței nostre: patriă, naționalitate, unitate naționale și progresŭ, aceste suntŭ mărețele principie pentru care publicistiŭ românŭ integriŭ au luptatŭ fără d'a se teme de esiliu, de întunereculŭ carcerilorŭ și de alte amenințări și intimidări ale vrăjmașilorŭ, ce vorŭ se ne piērdă, decă ar putea, în totŭ momentulŭ.

Presa română, tēnēră încă, are destulŭ apostoli și martiri, cari s'au jertfitŭ pe sine numai ca să înalțe națiunea în șirulŭ națiunilorŭ culte din Europa.

Diastica națională a fost în tot-

d'a-una ângerulŭ păditorŭ altŭ deceptării și regenerării noastre, și, decă nu s'a pututŭ încă înalța la gradulŭ presei englese sŭu franceze, pricina este d'a se căuta în scurtulŭ restimpŭ de cândŭ funcționeză și în împregiurarea, că la noi suntŭ încă din nefericire *prea mulți învățați de sēma d-lui Pogor*, protectorulŭ și înfocatulŭ apărătorulŭ alŭ „noiei direcții de la Iași“ cari de și constatŭ publicŭ, că nu cîtescŭ *ziare și cărți românești*, cu tŭte acestea, nu se știiescŭ a critica scrierile române alŭ cărorŭ coprinsŭ ei nu lŭ cunoscŭ nici cătuși de puținŭ.

Presa englesă fiindŭ, între împrejurări, cu multŭ mai favorabile de cătu suntŭ acelea în care se învêrtesce presa noastră națională, totuși a trebuitŭ să lupte mai bine de 200 ani pentru a se ridica la poziția și influența de care se bucură astăzi în Europa. Și decă vomŭ avea în vedere cursulŭ istoriei ei, aflămŭ, că nici una dintre presele europene n'au combătutŭ cu mai multă vehemență, fără nici o considerațiune personală, pe omenii intereselorŭ particulare, susținendŭ și apărândŭ totŭ-d'a-una pe cei slabi în contra celorŭ puternici, pe cei apăsăți în contra apăsătorilorŭ, pe cei săraci în contra celorŭ îmbogățiți din crunta sudore a bietului poporŭ, și, în sfârșitŭ, pe toți omenii de bine în contra celorŭ de rea credință.

Acestă presă înalțată, așă dicendŭ la clasicismŭ, și-a țiputŭ pururea d'a sa chiamare, d'a cerceta cu tŭtă acuratețea și a discuta posețiunea politică esteriōră a națiunei sŭle, d'a censura relațiunile interne sociale și politice și d'a esamina fără nici o rezervă capacitatea și valŭrea bărbațilorŭ în a cărorŭ mâini se află destinele statuluiŭ, urmărindu-le toți pașii și supunendŭ-i la cele mai aspre critice spre a'și pronunța opiniunea publică, creată prin presă, verdicțulŭ sŭu strajnicŭ asupra lorŭ.

Dŭră pentru aceea nu credemŭ se se fiă aflatŭ cine-va în Camera Lordilorŭ sŭu a Comunelorŭ, ca să susție, că presa englesă arŭ fi „cădută“, cumŭ afirmase la 30 Maiŭ unŭ *bētrânŭ publicistŭ guvernamentalŭ*, în Camera din București, despre presa română, din motivŭ, ca unŭ diarŭ liberalŭ scrisese o satiră asupra majorității ministeriali, care în tŭte cestiunile votēză la poruncă și pe sprincenă.

Acestă defăimare a presei române, ce e dreptŭ, i-a plăcutŭ guvernuluiŭ, însă Domniŭ Ministriiŭ au pierdutŭ din vedere că în prima linia pe ei îi privesce, de ore-ce ciharŭ între dēnsii se găsescŭ doi *publiciști de profesiune: Ministrulŭ cultelor și Ministrul de la departamentulŭ afacerilor străine*, prin urmare în același timpŭ nereflectândŭ nimicŭ atacătorilorŭ, astŭ-felŭ au constatŭ prin adanca lorŭ tăcere, că

însăși scrierile lor de publicitate sunt lipsite de principie, neputându-și crea printr'ensele nici măcar o amărită și slabă opinie în favoarea lor, după cum o măturisi chiar șeful cabinetului dicându, „că ruralii nu citescii gazete.”

Ei bine, dacă acești miniștrii publiciști ar fi bărbați de principii și s'ar sci însușeși de fapte mari și naționale, atunci, nu consimțeu cu insultele adresate presei române chiar în fața țerei, ci de bună seamă în calitatea D-lor de publiciști și scriitorii ar fi protestat și combătut din toate puterile pe insultatori, fie ei chiar și mame-luci guvernamentali.

Negreșit, ca nisce publiciști, ce pun mai pe susu principiele de câtu ori-ce ambițiuni de putere și interese personale, n'ar face parte nici o dată dintr'unu cabinetu anti-naționalu lipsit d'o programă precisă și detaliată chiar, și în cele din urmă n'ar fi concluzat la restrângerea libertăților de tipar în România, cumu au stăruit d-lu Ministru de externe și celu de la culte cari astă-đi privescu cu plăcere la arestările diariștilor nevinovați.

Dără mai mai multu, nu înțelegem ca nisce publiciști de principii se cređa, ca presa și peste totu diaristica se se pōtă înălța prin restricțiuni și sugrumări. Consulteze Domni ministrii fără principii, din București, istoria desvoltării diaristice, și voru afla, că în toate statele europene oei mai renumiți și distinși publiciști au luptat pentru libertățile de tipar, căci numai prin libertate se pōte presa înălța la rangulu d'a patra putere într'unu statu constituționalu.

Ecă cumu ne descrie eminentele publiciști, Richard Brinsley Sheridan, puterea presei libere: „Dați mi numai libertatea de tipar, și eu 'i voi da ministrului unu senat, lași, o Camera servilă și coruptă, 'i voi da patronagiulu funcțiunilor publice, 'i voi da deplina putere pentru a cumpăra supuși și pentru a zdrobi și nimici cu desevărsire opozițiunea, și cu toate acestea, înarmându-me cu libertatea presei, mă voi opune lui fără frică, 'i voi sfărma cu o mână puternică toate piedicile ce le-a grămădit înaintea mea, și în sfârșitu, sub ruina tuturor abuzurilor și fără de legiloru se le 'i voi îngropa corupțiunea reslătită în cele mai înalte cercuri politice cu a căroru scutu și protecțiune s'a falit în toate stăruințele se le.”

În adevăr, dintre toate guvernele de la 1867 încōce numai guvernulu actualu a isbitu cu atata crudime în libertățile presei, simbrind și menagind în același timp o droiă de diare în țera și străinătate, cari în locu se facă cunoscută cauza Românilor înaintea Europei, apărându-le drepturile lor din toate punctele de privire, mai preferă a ataca neconținut demnitătea Statului-Român, strigându în lumea largă, că presa națională e cădută și desprefuită, că Românii sunt necapabili de libertăți constituționale, că partidulu naționalu din țera e revoluționariu și anarchistu, arangind bande bulgare, tindendu la aneșarea Transilvaniei și totu felulu de denunciări pentru ca se compromită mai cu ușurință opera regenerării și aspirațiunile noastre naționale.

Etă dară căroră dintre noi le lipsesce principiele și cari împedica presa națională de nu se pōte înălța la nivelulu acela în care se afla presa engleză, franceză etc., și nu-și pōte căștiga prestigiulu cuviinciosu în propagarea principiilor naționale.

Sarcina diaristice naționale este cu multu mai grea de câtu a presei din alte Statu, căci pe de o parte ea are d'a înfrunta sute și mi de piedici grămădite și bari-cadate înaintea ei de către diferitele guverne străine subu a căroru stăpânire se afla poporul Român, eru pe de altă parte se 'și creeze unu publicu cititoriu, se propage conștiința națională, se desrădăcineze prejudițiile învechite către toate produsele literare române și se alunge dincolo de Carpați din salonele Ciocilor-boerii, eru dincoce din Cabinetele burocratice ale celor mai mulți români ajunși impiegați, diarele nemțesci, jidovesci și unguresci, care sēmăna în modul spaimântătoru, disprețu și indiferentismu către totu ce e român și românesc.

Astă-felū decă guvernulu aru avea principie națională, de siguru n'ar împedica presa națională întru împlinirea acestei nobile misiuni, însă durere, că tocmai în acestu punctu i se face diaristice națională cele mai mari greutăți de către diarele subvenționate și plătite din visteria statulu, cari deridu și batjocorescu în modu sistematicu orice simțimentu și aspirațiune națională.

Noi, cari n'avem altă speranță de mântuire de câtu numai în progresulu fraților de dincolo, am urmărit și urmărim c'unu viu interesu toate mișcările din România; astă-felū constatăm cu plăcere că în fața epocii seriose de astăđi, vedendu pe toți omenii de bine, eminenți bărbați de statu, că 'și strângu cu iubire și încredere mâna, înșirându-se umeru la umeru, costă la costă, subu cređulu drapelulu naționalu, voru sci se demintă pe insultătorii presei române independente, concluzându din toate puterile pentru înălțarea ei la templulu presei europene și vindicându prin eminentele lor scrieri ranele înșipte în corpulu națiunii de dușmanii interni ai națiunii române, cari ne dau neconținut loviri facișe și prin căi ocolite.

A se vedea ultime sciri pe pagina III.

VOCEA PRAHOVEI

Cu câtu abuzurile guvernărilor diley se înmulțesc; cu câtu pericolulu, ce amenință existența României, devine din ce în ce mai eminent sub acestu regim de terore și persecuțiuni, cu atatu opiniunea publică se revoltă mai multu, de atata nerușinare a celor de la putere; bărbați indiferenți până eri, se facu cei mai aprinși și curagioși luptători în contra aspirațiunilor antinaționale ce caracterisă pe omenii ordinii.

Cu câtu libertatea presei e atacată cu mai mare furie, de cei ce nu potu governa de câtu în întunericu, cu atatu numărulu diarelor

independente cresce pe fie care đi, în contra voinței d-lor Miniștrii, în contra tutoru acelor trădători cari nu se temu unu singuru momentu a lovi și vinde cele mai vitale interese ale patriei lor.

Temnițele unde sunt trimiși democrații ce au curagiulu a combate prin presă actele funeste țerei noastre, nu mai înspăimēntă pe nimeni; victimele de eri produc astăđi noi curagioși și devotați principilor libere și democratice ca cei ce exista până acum. Persecuțiunile de totu felulu de cari se servă actualulu guvern în contra a totu ce este onest și integru, departe de a descuragia pe adevărații patrioți români, îi înbărbăteđa, le dă curagiulu în contra tutoru manoperilor meschine ce li se opun.

O probă palpabilă la ceia ce afirmăm, este că de la unu timpu încōce 'și au luat existența o mulțime de diare ce susțin principii românesci, fără ca în favoarea guvernulu să fi apărut vre unulu, fie chiar plătitu din fondurile prostituatelor, sēu susținutu de aceia cari au căutat să sugrume libertățile și să ucidă ori ce umbră de activitate în această netericită țera.

Suntem veseli astă-đi, avēndu a anunța aparițiunea unu noțu organu de publicitate, a unu tēneru dără puternicu luptătoru în contra ilegalității, curagiosu propagatoru alu principiilor progresiste și susținătoru alu drepturilor poporulu. Acestu nou diar se intitulēđa „Vocea Prahovei” alu căru redactoru este demulu cetățianu, C. E. nescu, cădutu în ultimele đile sub disgrația marelui filosofu de la ministeriulu instrucțiunii publice și cultelor.

Noi, cari voim ca în toate ānghiurile țerii să vedem câtu mai multe diare libere, pentru ca crimele și abuzurile celor de la putere să numai pōtă trece nedevunțate poporulu, nu putem de câtu a ne felicita cu bucurie de aparițiunea acestu diar. Dorim ca spinōsa cale ce a întreprinsu să aibă o durată câtu mai lungă, și ca principiele conținute în programa sea să 'i fie unica țintă la care să tindă, eru legea singurā sea armă de luptă în contra arbitrarulu și infamiei.

Salutându pe confratele nostru din Ploesci, 'i urăm ca „Vocea Prahovei” să fie atatu de puternică în câtu alătura cu a întregii națiuni să ajungă până la urechile celor ce țintu și mâinile lor destinatele României, și cari astăđi sunt surđi la toate strigătele ei legitime, nepăsători de toate abuzurile ce se comitu cu prodigiositate.

Dorim ca „Vocea Prahovei” apărându democrația, combatându viciile și căutându a lumina poporulu, să lupte cu curagiulu pentru disparițiunea animosităților dintre cetățeni, a urelor personale cari perdū națiunile și indiviđii. Unirea

tutoru Romanilor subu același stindardu, abstracțiune făcēndu de mică dissidențe și particularități ce ne potu separa asupra procedurilor de a îmbunătăți sorta Romanilor și a restabili domnia legală, trebuie să fie devisa cetățenilor democrați; pe acestu tărām „Vocea Prahovei” ca și ori-ce altu diar liberalu, ținându-se strictu în legalitate, va progresa.

Forțele militare ale Belgiei.

Pe timpule recentelor sgomote de resbelu, a fostu lōrte mare cestiune despre situațiunea în care s'ar fi aflāndu Belgia. Se știe, în adevăr, că acestu micu regat se bucură de avantajulu unei neutralități garantate de Statele cele mari europene și că această neutralitate stabilită în principiu contra Franciei, ne este astă-đi mai multu profitabilă de câtu vătămătoare. Lumea s'a întreat, cu ore-care neliniște, decă armata belgiană, în castu de vre-o violare a teritoriulu sēu de către trupele veru uneia din armatele beligerante, aru fi în stare să reziste acestora și să se opue mersulu loru într'unu timpu suficientu pēnă-ce trupele active ale puterilor garante ale neutralității să pōtă sosi în ajutorulu lor. Din nenorocire, nu s'ar întēpla ast-felū. Tractatele de pace încheiate între Statele europene n'au fostu nici de cum respectate pēnă acum, fie-care o știe acēta.

Ele respundeau, în adevăr, adesea la necesități momentane, și, atatu de o parte câtu și de cealaltă, nu 'și au făcut nici o deta vre unu scrupulu de a le rupe cându au cređutu că le aduce vre o smin-teală. Totu ast-felū a fostu și cu neutralitățile, și dreptu probă la acēta vedem trecerea trupelor noastre precum și acelea ale inamicilor noștri pe teritoriul celu neutru alu Elveției. Trebuie afēră de acēta să mai adōgăm, că această Republică, pusă în nește condițiuni politice analoge cu acelea ale Belgiei, are asupra acestu regat inđuoitulū avantajulu alu unei armate mai bine organizată și alu unu teritoriu mai greu de cucerit. Belgia n'are, pēnă la unu punct ore-care, frontieră naturală la Nord, la est și la sud, și armata ei nu este destul de solidă ca să apere nește porți tot-dēuna deschise invasiunii.

Spre a rezista inamiculu, guvernulu belgianu nu dispune de câtu de o armată permanentă de aprōpe 48,000 omeni. Cându, la 16 aprilu 1870, se puse acēta armată pe picioru de resbelu, lumea spera să vedă urcāndu-se efectivul la 100,000 omeni, conformu cu principiurile de mobilizațiune conținute în legea de la 5 Aprilu 1868; d'abia cu mare ostentă însă el putu să adune 85,000 omeni, adică o a cincea parte din populațiune, care este de aprōpe 4,000,000 de suflete, pe când acēta proporțiune variaza, după cumu amu mai spus'o, între a đecă și a douē-đecă parte la cea mai mare parte din cele-l-alte puteri europene.

În fața unu așa slab resultat, se spera cu mult cuvēt că se voru introduce reforme în legea pentru recrutarea armatei; se institui o comisiune în acest scop; se elaboră un proiect, însă el fu părăsit în urma o-

poziției unor omeni care 'și dau puțină socotă, trebuie să o recunoștem, despre importanța unor eventualități ulterioare asupra cărora credem că nu trebuie să insistăm.

Armata belgiană se recrutează după principiile legilor franceze din 1832 și 1855. Sunt anualmente 45,000 de înscriși, dintre cari aproape 12,000 sunt chemați sub arme, cu facultatea însă de a se înlocui, s'eu prin mijlocirea administrației, s'eu directamente. Durata serviciului este de opt ani, ea nu este însă de cât de două ani și jumătate până la patru, după arme, în armata activă; restul timpului trece în concediu nelimitat, adică în rezervă: acesta este care, rechemată, trebuie să completeze efectivele pe picior de resbelu.

Infanteria armatei permanente, forte de aproape 26,000 omeni, conține 19 regimente: regimentul de carabinieri are 4 bataliuni active și 2 de depozit; celelalte regimente au 3 bataliuni active și 1 de depozit. Totalul este d'eu de 78 bataliuni, dintre care 58 active. Fiecare din aceste bataliuni este de 4 companii, organizație imprumutată infanteriei prusiene și pusă în vigoare prin decretul regal de la Ianuarie 1874. Această infanterie formează 4 diviziuni organizate într'unu mod permanent și dintre care fiecare conține 2 brigade.

Cavaleria, forte de aproape 6,000 omeni și de 5,000 cai, conține 8 regimente câte 5 escadrone fiecare: ea constituie 2 diviziuni de câte 2 brigade.

Artileria coprinde 7 regimente dintre care de companie; efectivele ei este de 8,000 omeni, 2,000 cai și poate da 160 piese înhamate.

Fără a ne opri mai mult asupra compoziției și asupra forței armatei belgiene, noi trebuie să dorim ca ea să se recruteze altfel, în cât să fie mai numerosă, mai mobilă și mai în stare să satisfacă la exigențele care pot să i încumbe dintr'o di într'alta. În epoca noastră, cine-va trebuie să fie forte pentru a fi respectat.

(Le Courrier d'Orient).

CELULA MEA

DE LA

VACARESCI.

Cât de tristă, la intrare,
Imi păru celula mea
Insă ați, ... ce transformare! ...
N'o mai recunosc pe ea!
Era rece, fiorosă,
Cu plafondul ei boltit,
Umedă, întunecosă,
Grănică de locuit!
D'eu a doua di îndată,
Cum din somnu-mi tresărit,
O v'edul așa schimbată,
In câtu d'eu, înmărmurit!

Murii ei ce mi apăruse
Nuț și înfiorător,
Suptu tapete dispăruse
Ce-av'eu feluri de culori!
Jos pe scânduri, muoi covore,
Florile își ar'etău,
Rațele mândrului s'ore
Printre ele se jucău!
Atmosfera 'i era lină
Ca un sufletu fericit! ...
Fruntea mea era senină, ...
Ochiul meu era uimit!

Murii, pe-ale loru tapete,
De lumină inundău,

Cu table, cu portrete
Ii vedem împetriști!
Unul, — dulce 'nchipuire,
Mai distinsu mi s'ar'etă,
Imi atrase-a mea privire
Și asupr'ă o fixă.
Elu pe diva libertate
Triumfându, represinta,
Lanțurile sfărâmate
In picioare le călca!

O splendid' aureolă
Sacra' frunte încadra,
Și jîn'ndu o banderolă
Surt'ndu 'mi-o ar'etă;
Mă uțu mai cu luare-aminte
Și pe ea atunci dărescu
Următoarele cuvinte
Care dulce mă uimescu:
«România multu iubită,
«Fii t'ei suntu fii mei!
«Voiu schimba a loru ursită, ...
«Ii voiu protegia pe ei!»

Imi frecă ochii cu mirare,
Mă credu încă adormit!
Insă nu, ... nici o schimbare, ...
Nălucirea n'a perit!
Cine d'eu ca prin minune
Temnița mi-a transformatu? ...
Obținut'a permistune
De la cin' m'a 'ntemnițat? ...
Nu, căci Musele, s'șcie,
De ministrii nu prea voru! ...
Astă fantasmagorie
E întregă lucrul lor!

De atunci în închisore
Asvârlit' potu să trăsescu! ...
Libertate, aeru, s'ore,
Ele t'ote 'nlocuescu!
O! despoți fără rușine
M'aj' uitat' în vanu aci,
Căci teroreă s'ă m'ncine
Jură că nu va reuși!
Numai cându v'ar' sta 'n putere
Musele a mi le-lua,
Atunci numai, în durere
Sufletu-mi s'ar' înecal

D'eu acesta nu s'ă poate,
Și de-aceea eu voiu sci,
Ne'ncetat' s'ă suferu t'ote
Relele, ce 'mi v'eu urzi!
Temnița cea mai hidosă
Ele mi-o voru transforma,
Ș'a ei umbră fiorosă
C'un surșu voru alunga!
Musele-mi, schintel divine,
Cu-armonii sublime, nuoi,
Mă voru consola pe mine, ...
V'eu voru înfiera pe voi!

Al. A. Macedonski.

1875 Maiu, Văcărești.

DIVERSE

Numărul «dece» la Turci. — La Turci numărul «dece» este un număr sacru. Pentru densii sunt atâtea simțuri câte degete; cinci sunt interioare și cinci exterioare. Coranul este compus din dece părți, cum sunt și dece porunci a lui D-geu. Mahometu avea dece discipuli; armata sea era divizată în dece corpuri. Elu împărțea lumea vizibilă și lumea invisibilă în dece ceruri astronomice guvernate de dece genii.

Marele sultanu alu Turciloru, Solimanu, pronumit magnificulu, marele, legislatorulu, se născu în primul anu din alu decelea secolu alu erei mahometane; elu fu alu decelea sultanu alu Osmanlıloru. Istoricii spun că elu a avut dece copii și că a posedat cele dece mari calități ale unu principe: prudență, bravura, cumpătarea, forța, blândețea, fermitatea, demnitatea, spiritulu de întreprindere, castitatea și generositatea. Subu domnia lui s'au remarcat: dece mari viziri, dece

secretari din Statu, dece juriconsulii și dece poeți.

* * *

O căsătorie originală. — O căsătorie se va sărâși în curându în America. Circumstanțele ce 'i au datu nascere merită a fi menționate.

Juna miss Eva, acumu 18 luni, dorind a face o surprindere tatălu s'eu, și voind a fi oferi portretulu s'eu, fu adresată de unu amic al familiei la unu pictoru, artistu necunoscutu de publicu.

Portretulu fu forte reușit, d'eu bancherulu, puținu cunoscutu în materie de artă, puse de aședă pândă în camera sea într'unu locu întunecosu.

Un criticu din întemplantu v'edut tabloulu și 'i făcu cea mai mare laudă.

— A trebuit să te coste forte scumpu d'ise elu bancherulu.

— Nu sciu; este unu prezentu din partea ficei mele.

— Prețuește 15 mi de franci.

— Imposibil! strigă Americanulu.

Îndată chemă pe fia sea și o întrebă; ea nu dăduse de câtu 500 franci.

— D'eu unu capo-d'operă, reia scriitorulu, și autorulu unu astu-fel de lucru poate câștiga o sută mi franci pe anu. E vorba numai d'a fi introdusu, și mă însărcinez eu cu acesta.

A doua di bancherulu se duse la atelierulu artistulu.

— Sunt părintele miss Evei, d'ise elu.

Pictorul, ce e de o modestie peste măsură, tremură că bancherulu n'a fostu satisfăcutu de portretu. Elu era s'ofere d'a face corecțiun; Americanulu nu 'i lasă timpu.

— Vinu să te rog d'a 'mi face onore să devii ginerele meu.

Nu mai e trebuință d'a spune că artistulu primi. Adese elu visase la modelulu s'eu.

Căsătorie va avea locu în prima jumătate din Iunie.

* * *

Cremațiunea la indigenii americani.

— Cremațiunea este practicată regulată la ore-caru triburi indigene de pe lângă munții Stăncosii. D-ră Hoffmann a publicat de curându la Filadelfia asupra materiei o scriere în care spune că Ușii din Supring Mountain și tribulu Diggersiler întrebunțedă această procedare cu morții lor, d'eu numai pentru bărbați.

Aceste triburi au obiceiulu trist de a părăsi pe individiu gravu bolnav și a nu le da nici unu ajutoru. Cându bolnavulu a murit, se prepară unu rugu cu lemne și cu o altă esență reșinosă, și se lasă cadavru d'a se consuma pe elu cu totulu mișcându neconținut cenușă în timpul operațiunli.

Dacă defunctulu lasă o v'eduvă, ea trebuie să 'și frece fața și părulu cu răsina lemnulu de a servit la rugu și să nu se mărite din nou pe câtu timpu rămâne pe corpulu s'eu vre-o urmă din acea unsore.

Modocii, cari altă dată urmau același obicei, au adoptat de la 1868 obiceiulu d'a arde și bărbații și femeile.

* * *

Mantia regelui insuleloru Sandwich.

— Din New-York se scrie că regele insuleloru Sandwich, Kala-Kana, va trimite mantia sea de pene la Expozițiunea din Filadelfia din 1876. Această haină, d'ice corespondința, va reprezenta cea mai mare sumă de lucru dintre t'ote obiectele trimise la Expozițiune. Fabricațiunea sea începută de mai bine de unu secolu, sub auspicele unuia din străbunii lui Kamehameha, primul rege a insuleloru, nu s'a terminat de câtu după 50 ani; lucrulu durase o jumătate de secolu întregu.

Mantia e făcută din penele unei specii de paseri cu totulu particulară; fie-care pasere a procurat unu pene din aripele s'ele. În suprafața haina regală măsură aproape 1 metru patrat, și colorea sa este de unu galben aurit. Nu de multu era purtată de suveranu în ceremoniele de gală; d'eu de căști-va anu nu e întrebunțată de câtu spre a orna sala de primire a palatulu regelu la Hawaii.

(Vocea Covurluiului.)

ULTIME SCIRI

Barcelona, 21 Iuniu. — Generalele Martinez Campos anunță că carliștii din forțulu Miravet au cerut să parlamentede.

Castelulu întăritu Flix, situat la stânga Ebrulu lângă Miravet, a fostu luat de alphonștii dupe unu atac energicu.

Pe când Martinez Campos obține aceste avantagii pe Ebrulu inferioru, diviziunea Montenegro împărștia bandele lui Dorregaray, comandantele carliștiloru din Centru în vecinătățile de la Cherta și Feiguerolas, în provincia Castellon.

Viena, 22 Iuniu. — Notabilitățile legitimize cari sosesc din Frohsdorff confirmă că comitele de Chambord, de la scrisorea din Februaru adresată d-lui de la Rochette, n'a trimis nici o nouă instrucțiune amicilor s'ei în Franța; elu nu s'a pronunțat încă asupra cestiunei scrutinulu, și pentru unu momentu, nu se gândește la nici unu manifestu.

Nu este esact, cum au susținut unele diare, că comitele de Chambord a interzis ori ce acordu, în alegeri, cu bonapartiștii; principele lasă amicilor s'ei, în comite, libertatea întregă de a se concerta cu grupele politice cari voru da mai multe garanții pentru interesele șerei.

DE LA CAMERA

În ședința de astăzi, Luni, s'a votat proiectulu de lege prin care se autorisă comuna București a contracta unu imprumut de 8 milioane prin subscrițiune publică.

D. Ministru alu Cultelor a prezentat proiectulu de lege prin care cere autorizarea de a dispune de suma de 120,000 lei produsulu economieloru paragrafeloru de materiale, în scopu de a înființa noi școle rurale cu învățătorii din școlile normale, cum și pentru a repara localele de școli rurale ce se găsescu în rele condițiuni.

S'a luat în considerare și proiectulu de lege prin care se decide pe s'ema ministrulu de finace un credit de 188,000 lei pentru despăgubirea comunei Iași de moșiile cedate Statulu în virtutea legii de la 2 Martiu 1873.

Dupe cererea ministrulu de Justiție, desbaterea pe articolele a acestu proiect s'a amânât pînă ce ministrulu de finace va specifica camera asupra căroru anume economii se cere deschiderea acestu creditu, de ore-ce ministrulu Justiției în numele guvernulu a cerut ca creditulu să nu se deschidă asupra fondulu de unu milionu.

La 2 ore Camera a trecut în secțiun.

Ionu Vilacrose, licențiat în dreptu, fostu procuroru pe lângă Tribunalulu de Ilfov, face cunoscutu acela care voescu alu onora cu încrederea d-loru, că a îmbrășșat profesiunea de avocat și domiciliază strada Stirbei-Vodă No 44, vis-à-vis de casa d-lui generalu I. Em. Florescu.

USINA DE FIERARIE

A INGINERILORU

JOHN & HENRY GWYNNE

89. STRADA CANNON STREET, LONDON, E. C. 89.

Constructori de cele mai mari și mai perfecționate Machini cu Pompă din lume.

În această Usină se găsesc pompe centrifuge, sistemul nou. — Machini cu pompe compuse (compound) cu forță centrifugă și cu efectul direct pentru irigațiune, absorbțiune și desecare. — Machini cu vaporii compuse cu condensatoare de un sistem nou (patent) pentru usul pe uscat și pe mare. — Căldări cu vaporii; Pulbere de tun. — Machini pentru mină, hidraulice și altele.

Pentru orî ce cerere adresată usinei se dă cataloage și informațiuni despre prețurile machinelor.

APE MINERALE NATURALE

DIN DIFERITE SURSE FRANCEZE, GERMANE etc. etc.

TOTU-DEUNA PROSPETE

priimate d'adreeptul de la sursele respective, se expediază prompt de sub-semnații în orî ce parte a României, când Comandele vor fi însoțite d'un acomptu de 1 fr. pentru fie ce sticlă de Apă.

Rugăm a precisa bine felul Apei necesare, pentru a evita întârzieri.

I. Athanasie & I. Klee.

CALEA MOGOȘOAEI 72, BUCURESCI.

La același Magazin Mare Depou de

CIMENT DE PORTLAND CEL MAI BUNU

Culori frecate și nefrecate, Uleiuri etc. pentru Zugrăvi.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă și se află de vânzare la toate librăriile:

IANCU JIANULU

CAPITANUL DE HAIDUCI

Novelă originală, scrisă din noti de D. N. D. Popescu. Prețul 1 leu 50 bani.
D.D. Librari de prin districte se vor adresa se direct editorei, se la
DD. Socec et C-nie. Editore, H. C. WARTA.

În Editura Socec & C-nie a apărut: O nouă edițiune din broșura I din

DORULU

Căruia i s'a adăogit cele mai noi cântece precum: *Domnului Tudor*, Ah! te iubesc! Flăora în câmpie, *Optu principale cuplete din Fata mamei Angot*, *Hai la vacu și la chibritu!* etc. etc.

Edițiunea de lusc, tipărită pe hârtie velină. Prețul 1 leu 50 bani.

De vânzare la toate librăriile din Capitală și din districte.

D-nii librari din districte se vor adresa la librăria editorei, de la care vor primi unu Rabattu însemnat, după numărul de esemplare ce vor cere.

NB. Se aduce aminte publicului că colecțiunea *DORULU* se compune acum din 2 Broșuri.

BOALE SECRETE ȘI A PIELEI

Să trată după experiența făcută în 12 ani de serviciu ca Medic în spitale.

D-ru Altschul.

Strada S-ta Vineri No. 14.

NEPUTINȚA BARBATEASCA,
(IMPOTENȚA)

Causa și vindicarea ei, cu ilustrațiuni anatomice. Prețul 2 lei nou, prin poștă 2 și 50 cu timbre postale. Tiehl et Weiss, Strada Lipscanii Nr. 11-13. Vindecarea fără remedii interne, care sunt cunoscute, că sunt vătămătoare.

ANUNCIU

Aduc la cunoștința onor. Publicu că am mărit marele și bogatul meu asortiment de articole de voiaj de tot felul, constând în cofere și sacuri de voiaj, cofere de mână pentru bărbați cât și pentru dame, precum și tot fel de articole equestre, șele de orî ce calitate pentru dame și copii.

Comandă și reparatură se primesc orî și când și se efectuează prompt și cu prețuri moderate.

București, Strada Mogoșoae No. 72, în apropierea Palatului Domnescu.

Louise Milker.

DIPLOMA DE MERITU EXPOZIȚIA UNIVERSALA

DE VIENNA 1873.

PRAFURI ȘI PASTILE AMERICANE

A le Doctorului Paterson (New-York), tonice digestive, stomachice, anti-nervose, singurele pastile digestive recompensate la Viena în 1873 Reputația Universală pentru grabnică vindicare a bolilor de stomach, lipsa de poftă de mâncare, acrelă, digestiv cu greutate, gastrite, bolile intestinale etc. (Extract din Lanceta de Londra și gazeta spitalelor).

Depozit general pentru România la d. B. I. Conopka la București strada Carol I No. 5 se găsește la d. Heberling farmacistu piața Teatrului, la d. Fr. Kesler strada Carol I No. 18. Crajova d. Fr. Pohl farmacistu, precum și la toate farmaciile.

Nota: Spre a evita contra facerile inerte și adesea vătămătoare trebuia se refusa orî ce cutia care nu va purta timbru oficial al guvernului frances.

HOTEL IMPERIAL

GALATZ

Sub-semnatul are onore a aduce la cunoștința onorabilului public, că de la 23 Aprilie a. c. au deschis în localul fost Hotel Schaf din Galatz Otelul se sub firma Hotel Imperial cu totul reparat și cu mobilă nouă și aranjat dupe sistemul celor mai bune oteluri din Europa, precum se recomandă și cu o bucătăria din cele mai bune și mai alésă.

Serviciul prompt și prețurile mult scădute de acele cunoscute pe la alte oteluri, pe lângă lipsa de tot felul de dis-agrumentu.

J. Kram.

DIPLOMA DE MERIT LEXPOZIȚIUNEA UNIVERSALA

DIN VIENNA 1873.

TONICI VIN DE BELLINI APERETIF

Stomachicu

Febrifugin.

Vin de Palermo de Quinquina și Colombo, singurul vin medical recompensat la Viena 1873, prescris pentru copii debili, pentru femeile delicate, pentru convalescenti persónelor slabe, precum și nervose dhiarecle chronice, chlorosă, etc. (extract din Albina medicale și din gazeta spitalelor etc).

Depozit general pentru România la B. J. Konopka strada Carol I No. 5. București se găsește la d. Heberling farmacistu piața Teatrului la d-nu Fr. Kessler, strada Carol I No. 18. Crajova d. Fr. Pohl farmacistu precum și la toate farmaciile.

Nota: Pentru a evita contra facerile inerte și adesea vătămătoare trebne a se refusa orî ce butelie care nu va purta timbru oficial al guvernului frances.

„DACIA”

SOCIETATEA GENERALA DE ASIGURARE

IN

BUCURESCI

ANUNȚU

Avem onore a aduce la cunoștința onor. publicu ca inspectorul nostru

D. S. NACHMANSOHN

Ne mai fiind în serviciul societății noastre, nici nu mai are nici o autorizațiune de a lucra în numele nostru.

București, 24 Iunie 1875.

Direcțiunea Societ. „DACIA”